

ஸ்ரீநாடு தினஞ்சூத் தடிமாப் பூதுத்

International E-Journal of Tamil Studies

நிலக்கணம், நிலக்கியம், கலை, பண்பாடு, அறிவியல், கணினிசார் ஆய்வை நினாங்காண!

மலர்:4 தேதி:13 மே 2018

Vol. 4 Issue : 13 May 2018

CERTIFICATE

OF INDEXING AND JOURNAL IMPACT FACTOR [2017-18]

THIS CERTIFICATE IS PRESENTED TO

Inam: International E-Journal of Tamil Studies

e-ISSN: 2455-0531

The above journal has been positively evaluated by our team in IIJIF Journal Impact Factor Evaluation Process.

Journal Impact Factor [JIF-2016-17] **JIF : 2.321**

MANAGER

ஆ.மணி
அ.மோகனா
கோ.கோஜா
கி.சங்கரநாராயணன்
ப.திருநான சம்பந்தம்
மு.நாகராஜன்
விள்வேள்வரன்
மௌ.அள்கர் அலி
மா. உமாமகேள்வரி
ச.பேச்சியம்மாள்
க.தனசெஸ்மி
அ.பீர்தா
மு.தமிழ்முல்கை

ரெ.அனுணாதேவி
ரு.சுர்ஜன்
கோ.வைதேகி
சி.யுவராஜ்
ந.மாலை
கோ.பிரசன்னா
ப.மணிகண்டன்
ரா.ராஜராஜன்
நா.மஹீஸு
சே.செந்தமிழ்ப்பாவை
பெ.குபேந்திரன்
பெ.ராஜா
மா.ஆசியாதாரா
வி.மல்லிகா

கீ.கோஜநுகர
க.தேவி
மீ.கோமதி
க.ரேவதி
வி.மீனாட்சி
ம.பெட்டிக் ஜெயராஜ்
ப.புவனேஸ்வரி
கோ.நித்யசெஸ்மி
சே.முனியசாமி
அ.அனேஜா
வி.வசந்தா
அ.புவியரசு
தி.நிரஞ்சனி
மா.யோகராஜ்
பே.ஷலானி
மொ.சுபிதாபானு
கா.தினேஷ்
ஆ.கைவா வெளின்
ம.சந்துரு
வசந்தமணி
பி.விஜீ
த.சத்தியராஜ்
மா.பரமசீவன்

இனம்

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e-Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்மூர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

இடீலோச்சுகள் குழு

முனைவர் செ.வெ.சண்முகம் (சீதுப்பறு)
முனைவர் சு.கிராசாராம் (நூதந்திளாயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ் (புதுச்சேரி)
முனைவர் நு.லெவுச்சாமி (செலம்)

இடீசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கொலை)
முனைவர் இரா.குணச்சன் (நிறுச்செங்கிளாடு)
முனைவர் ந.இராஜநீரன் (கொலை)
முனைவர் சி.இரவிசுபந்தர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சீவமாசுதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய நாரீஜஸ்வரி (கேரளா)
தீரு சு.ஸ்ரீந்தராசா (ஆஸ்திரேலியா)

இதழாக்கமும் வெளியீடும்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

மே 2018 மலர் : 4 இதழ் : 13

May 2018 Volume IV Issue 13

உள்ளீடு ...

கொகுதி - ஒன்று
தமிழ்ச் செவ்வியல்
அந்தமுக நாவலரின் திருமுருகாற்றுப்படைப் புதியபு : பக்தும்யாடும் புதியபு?

முனைவர் ஆ.மணி | 4
புதினோராம் திருமுறை யாப்பு - புதியபு : சில குறியிகள்

முனைவர் அ.மோகனா | 12
யாப்பியலும் கணக்கியலும்
முனைவர் இரா. இராஜா | 19

வேற்றுமைகள் : மாற்றங்களும் வளர்ச்சிநிலையும்
முனைவர் கி.சங்கர நாராயணன் | 26

கீழ்க்கணக்கில் நேரிசை இன்னிசையாதல்
முனைவர் ப.திருஞாளசம்பந்தம் | 34

முற்கால நீதிநிரால்கள் கூடும் அரசு முறையையும்
மக்களின் கடமைகளும்
முனைவர் மு.நாகராஜன் | 40

திருக்குறளில் 'ஆங்மா' என்ற கருத்துக் கூறுப்பவில்லை
விஸ்வேஸ்வரன் | 45

தமிழர் சிந்தனை மரபில் அழியலும் கலைகளும் :
சங்க காலத்தை அழிய்தையாகக் கொண்ட அங்கு
திரவியராசா நிரஞ்சினி | 53

குழலியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம்
முனைவர் மொ.அல்கர் அவி | 59

யழந்தமிழரின் இயற்கைப் பாதுகாப்பு முறையைகள்
முனைவர் மா. உமா மகேஸ்வரி | 64

இனவரைவியல் நோக்கில் குறுந்தொகை
முனைவர் ச.பேச்சியம்மாள் | 69

பக்தும்யாடும் உழவும் நெந்த விளாச்சனங்கள்
கு. தனலட்சுமி | 75

யழந்தமிழரின் போர் முறைகள்
அ.பிரீதா | 79

மூல்கலைத்தினை - அகம்பியாருள் வெளியீடு
மு.தமிழ்மூல்லை | 83

பொருநராற்றுப்படையில் கரிகாரப்போழனின் சிறப்புகள்
ரெ. அருணா தேவி | 87

சங்க இலக்கியம் கூடும் யழந்தமிழர் தொழில்வளம்
முனைவர் கு.சரஸ்வதி | 92

எடுத்தொகையில் குளவி (காட்டு மல்லிகை)
இரா. வைதேகி | 96

...

அகநாறுந்றும் பாடகள் காப்டும் தமிழரின் அகவாழ்க்கைச் சிறப்புகள்

சி. யுவராஜ் | 99

அகநாறுந்றின் கப்பலமைப்பு

ந. மாலதி | 104

குறுங்வெளி முல்லைத்தினையில் மரங்களும் மலர்களும் இரா. பிரசன்னா | 107

நற்றினையில் தூதும் மடலும் உணர்த்தும் செய்திகள்
ப.மனிகண்டன் | 111

குறுங்வெளி உணர்த்தும் அறம்
முனைவர் ரா. ராஜாராஜன் | 115

நால்தியாரில் 'முதியோர்' புதிவகள் உணர்த்தும் சிற்றுதைகள்
முனைவர் நா. மலர்விஜி | 119

சிலம்பத்திகாரரும் அரும்புதுரகாரரும் முனைவர் சே.செந்தமிழ்ப்பாவை & பெ.குபேந்திரன் | 123

சாங்க இலக்கிய வந்துகல் தினைப் பாடகளில் வரலாற்றுக் குறியுகள்
பெ.ராஜா | 126

வரலாற்று நோக்கில் இப்பையில் அமைவுடையல்
முனைவர் மா.ஆ.சியாதாரா | 130

தொகுதி - இரண்டு

காப்பிய இலக்கியம்

ஒப்பியல் நோக்கில் நனான் கதையும் கதைவழவங்களும்
முனைவர் வி.மல்லிகா | 136

நனான்கதை கூறும் இலக்கியங்கள்
Rajadurai.L | 140

பக்தி இலக்கியம்

அந்பவார் யாசுரங்களில் அன்றையர் சேவை
க. தேவி | 144

அப்ப பிரயந்துதில் அனிந்தம்
முனைவர் மீ. கோமதி | 148

அந்பவார் யாசுரங்களில் அனிந்தல்கள்
க.ரேவதி | 152

தற்கால இலக்கியம்

'தவுபடுக் கருவி' எழுப்பும் கலக்கருால்

முனைவர் வி.மீனாட்சி | 155

சுஜாதாவின் விஞ்ஞானச் சிறுக்கைகளில் தொடக்கம் - வளர்ச்சி - முழுவும் மெப்பெரிக் ஜெபராஜ் | 159

ரமசுரிசுந்திரன் புதினத்தில் பெண் நிலையமாடு

ப. புவனேஸ்வரி | 163

தினமனி இதழும் தலையங்கரும்
முனைவர் இரா. நித்யலட்சுமி | 167

வரலாறு - சமூகவியல் - புவியியல் - கல்வியியல்

முதுகுளத்தூர் சுப்பையாமிள்ளையின் புவனேந்திர காவியமும் அந்நாலுக்குச் சாற்றுக்கவி பாயுயோரும்

சே.முனியசாமி | 171

ழகோளத்தின் புதிய சவாலாகும் மின்னனுக் கழிவுகள்
அரியரெத்தினம் - அனேஜா | 182

சீனாவின் முத்துமாலைத் திபடத்தினால் (One Belt One Road) இலங்கையில் ஏற்படும் விளைவுகள் - பொருளாய்வு நோக்கு
வினாயகமுர்த்தி - வசந்தா | 192

சேரன்மாதேவி குருகுலத்தின் தொடக்கக்காலம்
முனைவர் அ.புவியரசு | 203

செயற்கைமுறை கருக்கப்பலைால் ஏற்படும் தாங்கள்கள் : ஒர் உள்ளியல் நோக்கு
திரவியராசா நிரஞ்சினி & மா.யோகராஜ் | 213

விசேட தேவையடைய மின்னாக்களும், விசேட வழிகாப்பல் ஆலோசனையும்
யேசுஜயா டிலானி & மொகமட் கலீபா சபீதா பானு | 219

வள்ளார் வகுக்க இனம் கா. தினேஷ் | 230

சர்வ சமய சமரசக் கீர்த்தனைகளின் அரசியல் பின்புலம்
ஆ. வெல்லா ஹெவின் | 233

வராவிலக்கணாங்கள்வழிக் கல்வி எழும் எண்ணாக்கருவை அழாய்தல்
யேசுஜயா டிலானி | 238

அழும்பய்மிருவு மாணவர்களது கல்வி வளர்ச்சியில் அழசியர்களின் வகுப்பறை முகாமைத்துவம் ஏற்படுத்தும் தாக்கம்
Shandru Mariyadas | 254

பண்டைய சிற்பக் கலையும் அலங்கார வளைவு முறைகளும்
முனைவர் வசந்தமணி இராமலிங்கம் | 265

கேளம் பல்கலைக்கழகச் சுவடுயியல் துறை - ஒர் அறிமுகம்
பி.விஜி | 269

நால் மதிப்பீடு

வசால் நிலம்: வெளியாட்டுத் திறனுறை த.சத்தியராஜ் | 277

வாழ்வியலறை + பாலியலறிவு = பண்டைத்தமிழர்
முனைவர் மா.பரமசிவன் | 286

...

யழந்தமிழரின் போர் முறைகள்

அ.பிரீதா

தமிழ் - முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
பிஷப் ஹீபர் கல்லூரி
திருச்சிராப்பள்ளி - 17.

சங்க காலத்தில் வீரம் முதன்மையாகப் போற்றப் பெற்றது. ஆடவரும், மகளிரும் இயற்கையிலேயே மறப்பண்பு மிக்கவராய் விளங்கினர். இதனால் இவர் 'மறவர்', 'மறக்குடி மகளிர்' என அழைக்கப் பெற்றனர். ஒவ்வொருவருக்கும் வகுக்கப்பட்ட கடமைகள் போரோடு தொடர்புடையனவாகவே அமைந்திருந்தன. சங்க காலத்தில் மறமே மிகுந்திருந்ததனால் என்னற் போர்கள் நடைபெற்றன என்பதனை இலக்கியங்கள்வழி அறிய முடிகிறது. போரானது பல்வேறு காரணங்களுக்காக நிகழ்ந்துள்ளது. அவ்வகையில் சங்க காலத்தில் வீரம் முதன்மையாகப் போற்றப்பட்டது. ஒரு சமுதாயத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினைஅரசன் கொண்டிருந்தான். அந்தச் சமுதாயம் அரசனையே நம்பி வாழ்ந்தது. அவ்வாறு நம்பி வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை வளமாக அமைய வேண்டும் என்று நினைத்த அரசன் அதற்காகத் தன்னுடைய படையைக் கொண்டு பிறநாட்டுடன் போர் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே போருக்குச் செல்லும் வீரம் மிக்கவர்களே சிறப்பிற்குரியவர்களாகக் கருதப்பட்டனர்.

சன்று புறந்தருத்ருதல் எம்தலைக் கடனே
சான்றோ னாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே
வேல்வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே
ஒளிறுவாள் அருஞ்சமம் முறுக்கிக்
களிரெற்றிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே (புறம்.312)

எனும் புறநானூற்றுப் பாடல் பழந்தமிழரின் கடமைகளுள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பாடலில் குறிப்பிடப்பெறும் பெரும்பாலானோரின் கடமைகள் போரோடு தொடர்புடையனவாகவே அமைந்துள்ளமை இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீரமும் போர்ப்பண்பும் ஆடவர்க்குரிய இன்றியமையாப் பண்புகளைச் சங்ககாலம் கருதியது. வீரநிலைக் காலத்தில் நிலவிய போர் விருப்பச் சமூகம் சங்ககாலத்திலும் நிலவியது. (2007:107)

என்று கூறும் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியனின் கருத்து இங்கு உடன்வைத்து எண்ணத்தக்கது.

பழந்தமிழரின் பழக்கவழக்கங்கள், தொழில், விளையாட்டு ஆகியன யாவும் மறப்பண்புடன் திகழ்ந்துள்ளன. இதனை நோக்குங்கால் பழந்தமிழர் இயற்கையாகவே போர்க்குணம் படைத்தவராக விளங்கியிருக்கின்றனர் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு இயல்பாகவே மறத்தன்மை மிக்க பழந்தமிழர்கள் போர்களைப் பல முறைகளில் மேற்கொண்டுள்ளனர். அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகள் பின்வரும் பகுதியில் விளக்கப்பெறுகின்றன.

நிரை கவர்தலும் நிரை மீட்டலும்

ஒரு நாட்டு அரசன் தன் அண்டை நாட்டுடன் போர் மேற்கொள்ளக் கருதினால் பகைவர் நாட்டின் ஆநிரைகளைக் கவர வேண்டும் என எண்ணுவான். ஒவ்வொரு நாட்டவரும் தங்களின் எல்லையைப் பாதுகாக்கக் காவலர்களாகப் பலரை நியமித்திருந்தனர். அக்காவற்படைஞர் ஏராளமாக ஆடுமாடுகளை வளர்த்து வருவர். அவர்கள் ஆநிரைகளைப் பெருஞ்செல்வமாக நினைத்தனர். எனவே

அவர்கள் செல்வமாக நினைக்கின்ற ஆநரைகளைத் தங்களுடைய மறவர்களை ஏவிக் களவு செய்து ஒட்டிக்கொண்டு வரச் செய்வர்.

வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்

ஆகந்து ஓம்பஸ் மேவற்று ஆகும் (தொல்.புறத்.60)

இவ்வாறு ஆநிரைகளைக் கவர்வதால் இருநாட்டினர்க்கும் போர் ஏற்படும். இதனை வெட்சிப்போர் என்பர். ஆநிரைகளுக்குரியோர் அவற்றை மீட்க வரும்பொழுது அவர்களோடு போருக்குச் செல்வர். இவ்வாறு நிரைமீட்கப் போரிடுவது கரந்தைப் போர் ஆகும். இவ்வாறு ஆநிரைகளைக் கவர்தலையும் மீட்டலையும் போருக்குரிய ஒரு காரணியாகக் கொண்டிருந்தனர் பண்டைத் தமிழர்கள்.

எல்லை விரிவாக்கம்

பழங்காலத்தில் தமிழகத்தே இரு நாட்டிற்கும் இடையே எல்லையாகப் பெரிய நிலப்பரப்பில் மரம், செடி, கொடிகள் நிறைந்து காடுகளாக இருந்துள்ளன. தம் நாட்டு மக்கள் சிறப்பாக வாழ வேண்டும் என்றால் தம் நாடு பெரிதாகப் பரந்து காணப்பட்டால் சிறப்பாக இருக்கும் என நினைத்த வேந்தன் தம் அண்டை நாட்டின் செழிப்பான நிலப்பரப்பைத் தனதாக்கிக் கொள்ள எண்ணி, அந்நாட்டின் மீது போர் தொடுக்கத் தக்க காலம் பார்த்திருப்பான். அதற்கான காலம் வாய்க்கும்போது அந்நாட்டின்மீது தன்னுடைய படையைக் கொண்டு போர் மேற்கொள்வான். இவ்வாறு ஒருவன் மண்ணாசையால் பிற நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் செல்வின், அந்நாட்டரசனும் தம் மண்ணை இழக்காமல் காத்தற்கு வருவான். இவ்வாறு அவ்விருவரும் மண்ணாசை காரணமாகப் போரிடுவது வஞ்சிப் போர் என்று கூறப்படுகின்றது. இதனை,

எஞ்சா மண்ணாசை வேந்தனை வேந்தன்

அஞ்சத்தக் தலைச்சென்று அடல்குறித் தன்றே (தொல்.புறத்.64)

எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரண் முற்றுகை

ஓர் அரசன் ஒரு நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் சென்றால், எதிர்நிற்க இயலாத அந்நாட்டு மன்னன் தன் கோட்டைக் கதவுகளையடைத்து அதனுள் பாதுகாப்பாக இருந்து கொள்வான். படையெடுத்துச் சென்ற மன்னன் அந்நாட்டுக் காட்டையை முற்றுகையிடுவான். இதனை,

முழுமுதல் அரணம் முற்றலும் கோடலும்

அனைதெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப (தொல்.புறத்.66)

என்று உழினேப் போராகக் குறிப்பிடுவார் தொல்காப்பியர்.

பகைநாட்டு மன்னன் அஞ்சித் தன்னிடம் வந்து பணிந்து தனக்குக் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்றால் அவனுடைய கோட்டையைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு மன்னர்கள் இத்தகைய போர்முறையை மேற்கொண்டனர்.

இவ்வாறு பிற மன்னர்கள் தம் கோட்டையைக் கைப்பற்றிவிடக் கூடாது என்று மன்னர்கள் தம் கோட்டையைச் சுற்றி மதில்கள் அமைத்திருப்பதைப் பதிற்றுப்பத்துக் குறிப்பிடுகின்றது.

கோடிறும்த் தெருத்த கொடுக்கன் இஞ்சி (பதி.16.:1)

என்று கோட்டையைச் சுற்றி மதில்கள் அமைத்திருப்பதைப் பதிற்றுப்பத்துக் குறிப்பிடுகின்றது.

மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்

காடும் உடையது அரண் (குறள்.742)

மதிலுடன் கூடிய, கருநிறம் கொண்ட நீர்நிலையாகிய அகழியும் பரந்த வெளியும் உயர்ந்த மலைகளும் மரங்களடர்ந்த காடும் ஒரு நாட்டைப் பாதுகாக்கும் சிறந்த அரண்களாகும் என்று

திருவள்ளுவர் கூறுவதன்மூலம் மன்னர்கள் அரண் அமைத்துத் தங்களின் கோட்டையைப் பாதுகாத்தனர் என்பதனை உணர முடிகின்றது.

வலிமையை நிலைநாட்டல்

தமது வலிமையினை உலகம் புகழ்தலையே பெருமபொருளாக எண்ணுகின்ற இரு மன்னர்கள் எதிர்த்து ஓரிடத்தில் களம் குறித்துப் போரிடுவர். இதனைத் தும்பைத்தினை என்பர்.

மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்

சென்றுதலை அழிக்கும் சிறப்பிற் ரென்ப (தொல்.புறத்.76)

இத்த வலிமையுடைய இரு மன்னர்கள் போரிடுவதை இந்நூற்பாவானது குறிப்பிடுகின்றது. வலிமை மிக்க இரு மன்னர்கள் போரிடுவதால் இந்தப் பாரானது கடுமையான போராகக் கருதப்பெற்றது. இரு நாட்டு வளங்களும் அழிவைச் சந்திக்கின்றன.

திசையிரு நான்கும் உற்கம் உற்கவும்

பெருமரத்து இலையில் நெடுங்கோடு பற்றவும் (புறம்.4:4-5)

எட்டுத் திசையிலும் ஏரியும் கொள்ளியால் நெருப்புப் பற்றி ஏரிகின்றது. அதனால் பச்சை மரங்கள் பட்டுச் செழிப்பற்றுப் போயிருப்பது பற்றி இப்புறநானுற்றுப் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.

கடற்போர்

கடலில் கலம் செலுத்துவதில் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர் தமிழர்கள். வணிகத்திற்காகக் கட்டப்பட்ட கலங்கள் பின்னர்ப் போர்களுக்கும் பயன்படுத்தப் பெற்றன. சோழன் கரிகார் பெருவளத்தானின் முன்னோர் கடற்போர் நிகழ்த்தியதை

நளியிரு முந்தீர் நாவாய் ஒட்டி

வளிதொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக (புறம்.66:1-2)

என வெண்ணிக்குயத்தியார் புறநானுற்றில் குறிப்பிடுகின்றார்.

கோடுநரல் பொவம் கலங்க வேலிட்டு

உடைதிரைப் பரப்பில் படுகட லோட்டிய (பதிற்.46:11-12)

சங்குகள் ஒலிக்கும் கடல் கலங்கும்படி வேற்படையைச் செலுத்திப் பெரிய அலைகளைக் கொண்ட கடலை இடமாகக் கொண்டு போர் மேற்கொண்டு எதிரிகளை ஒடச் செய்து வெற்றி கொண்டவன் சேரன் செங்குட்டுவன் என்று பதிற்றுப்பத்துக் குறிப்பிடுகின்றது.

மேற்காண் இலக்கியங்கள் கூறும் சான்றினைப் பார்க்கும்பொழுது சங்க காலத்தில் கடற்போர் மேற்கொண்டு கடல் கடந்த நாடுகளைத் தமிழ்மன்னர் வெற்றி கொண்டுள்ளனர் எனத் தெரிகின்றது. சங்ககாலத்து மன்னர்கள் தரையில் களம் அமைத்துப் பாரிடுவது போன்று கடலிலும் சென்று போர் மேற்கொண்டுள்ளனர். சங்ககாலத்துப் போர்முறைகளுள் கடற்போரும் ஒன்றாக இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நிறைவூரை

பண்ணைத் தமிழர்கள் காதலையும் வீரத்தையும் இரு கண்களை மதித்துச் செயலாற்றியுள்ளனர். இயல்பிலேயே வீரம்(மறம்) மிக்குத் திகழ்ந்துள்ளவர் மறவர் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளனர். பகைநாட்டு மன்னனுடன் போரிடக் கருதிய சூழலில் எவ்விதமான காரணமுமின்றி, முன்னறிவிப்பின்றிப் போர் செய்யும் செயலைப் பண்ணைத் தமிழ் மன்னர்கள் மேற்கொள்ளவில்லை. மாறாக, பகைநாட்டு ஆநிரைகளைக் கவர்தல், பகைநாட்டு அரணை முற்றுகையிடல் என்பன போன்ற முன்னிகழ்வுகளைச் செய்துள்ளனர். அவையே வெட்சி, கரந்தை, நொச்சி, உழிஞரு... என இலக்கணப்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. கடல் கடந்தும் பண்ணைத் தமிழ் மன்னர்கள் போரிட்டு வெற்றிக்கொடி நாட்டியதனைப் புறநானுறு உள்ளிட்ட இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

- ❖ கெளமாரீஸ்வரி எஸ.(பதி.), 2014(13ஆம் பதிப்பு), தொல்காப்பியம் - பொருளத்திகாரம் - இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- ❖ பகலவன் ப.(உரை.), 2007(மு.ப.), திருக்குறள் உரை, கற்பகம் புத்தகாலயம், சென்னை.
- ❖ பாலசுப்பிரமணியன் கு.வெ., 2007, சங்க இலக்கியத்தில் புறப்பொருள், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.
- ❖ மாணிக்கம் அ.(உரை.), 2012(மு.ப.), பதிற்றுப்பத்து, அறிஞர் அண்ணா நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.
- ❖ மாணிக்கவாசகன் (உரை.), 2012(ஆ.ப.), புறநானூறு, உமா பதிப்பகம், சென்னை.

